



Стајати на сцени сâм, пред публиком – то је диван осећај.

Али у исто време и невероватно застрашујућ.

Од прве рецитације на школској приредби (када ми је било седам година), преко *stand-up* наступа (бејаш двадесетседмогодишњак), до монолога на вечерњој сцени (сада већ са тридесет седам година!) – ова два осећаја су у моме животу увек ишла руку подруку.

А онда је дошла на ред форма можда најзахтевнија од свих – њено величанство – монодрама!

Одговорно тврдим: ако младог глумца баш монодрама за децу треба да уведе у свет позоришта, онда је најбоља и најсрећнија околност која може да га задеси та да наступа на Фестивалу монодраме за децу у оквиру Децембарских Змајдана лепих речи Змајевих децјих игара. Изведба не сме да траје предуго (срећом!), треба да издржиш неких петнаестак минута а да те искусни мали гледаоци, већ вични оваквим ситуацијама, не саплету питањима и потпитањима! О, шта све они умеју да запазе, да питају, да запиткују! А неки од њих говоре и кад не добију реч! После, када се све заврши, испрва уопште ниси свестан да ли им се представа допала, да ли су је схватили и нешто научили.

Требало ми је много времена да увидим оно што су моје колеге глумци и глумице можда одувек знали – нема боље публике од деце!

Она долазе у позориште спремна на сваки компромис, спремна да верују, да замишљају и маштају, спремна да, ако им покажете обичан штап и кажете: „Ево мача којим ћу савладати чудовиште!“ – то и прихвате и у то верују све док магија позоришта и магија представе постоје!

Ако децу успете да увучете у свој свет – навијаће за вас као да сте истински суперхерој у борби против неваљалаца!

И баш зато што су деца таква публика – не смемо их у тој позоришној магији оставити без поруке. Не прихватам забрањене теме представа за децу. Не мислим да младу публику треба ушушкати у шаренило сценографије и костима који ће је одвратити од тешког сивила свакодневице. Можда у стварном животу нема баш таквих чудовишта као што су она на сцени; можда добро не побеђује баш увек. Али то не значи да се за њега не треба борити и тежити свету у којем побеђује – кад год је то могуће.

Такав свет желим.

Такву поруку настојим деци да пренесем.

И такво Позориште треба да буде.

И ако ви сами дубоко верујете у магију Позоришта – са вама ће веровати и деца.

Александар Милковић, глумац

Програм 34. Фестивала монодраме за децу (такмичарски део)

Позориште младих Нови Сад, Мала сала

Уторак, 2. децембар 2025.

10.00

Герга, по тексту Весне Алексић,
игра Драгана Арсенић

Дуја њловигба до краја дворишта,
по тексту Роберта Такарича,
игра Ана-Марија Стаменковић

Чаробни џеј, по тексту Оливере Јелкић,
игра Фуад Табучић

*

13.00

Фабрика чоколадног млека, по тексту Душка Домановића,
игра Марија Ашанин

Окшавије, по тексту Оливере Јелкић,
игра Амила Бешировић

Кошиница Вишња из сџана број 3, по сопственом тексту
игра Катарина Вићентијевић

*

16.00

Уна Мићрић и случај несћале шетке,
по тексту Биљане Марковић Јевтић,
игра Јелена Ђулвезан Милковић

Трша, по тексту Тамаре Деспотовић-Ђурчић,
игра Олга Симић

Ја сам њас и зовем се Салваџоре, по тексту Веселина Гатала,
игра Јелена Кесић

Пратећи програм

34. Фестивала монодраме за децу

НА ПУТ, НА ПУТ ДРУЖИНО!

Уручење Награде „Павле Јанковић Шоле”, књижевнику
Душку Домановићу, за најбољи текст монодраме за децу
на истоименом конкурс за 2025. годину
2. децембар 2025.

*

ИЗУМРЛИ ПРЕДМЕТИ

Интерактивна представа у режији Ирене Антин
и извођењу глумца Владимира Бељића
3. децембар 2025.

*

**БЕСПОСЛЕНО ЛИШЋЕ
И ЈОШ ПОНЕШТО**

Представе камишибај театра
по текстовима савремених аутора за децу
припрема и реализује
мултимедијална уметница Јованка Улић
4. децембар 2025.

*

ЗМАЈЕВ ДАН

Уручење награда „Сигридрот” за најбоља остварења
на 34. Фестивалу монодраме за децу
5. децембар 2025.

*

КИШНЕ КАПЉИЦЕ

Драмски радионичарски сусрет
посвећен стваралаштву Јована Јовановића Змаја,
припрема и реализује глумица Славица Вучетић
10. децембар 2025.

Герга



Текст:

Весна Алексић

Одабир музике, костим,
ликовна реализација:

Мирна Јовановић

Сценски покрет и израда
сценографије:

Ненад Благојевић

Извођење:

Драгана Арсенић

Драгана АРСЕНИЋ, дипломирала је на Академији уметности Универзитета у Бањој Луци 2022, у класи проф. Јелене Трепете Костић. Прву улогу остварила је као студенткиња, у представи *Дервиш и смрт* Народног позоришта Републике Српске (Бања Лука). Чланица је ансамбла Градског позоришта „Семберија“, а играла јер у представама: *Кумови Душана Ковачевића*, *Певање и ћушање Софке Николић* Миливоја Млађеновића; *Зла жена* Јована Стерије Поповића; *Кавез*, поетски театар, у сценској поставци Валентине Видаковић. Појављује се и у алтернатијама у представама: *Илузије* Ивана Вирипајева; *Сада није јули* Ђорђа Косића.

Чланица је Удружења драмских уметника Републике Српске.

Весна АЛЕКСИЋ списатељица је за децу и такозване одрасле (свакако оне осетљиве).

За прву и најважнију професију определила се још као шестогодишња девојчица, када је постала страствени читалац, што је и дан-данас.

За другу професију морала је да дипломира на Филозофском факултету у Београду.

Трећим, резервним занимањем – литерарним стваралаштвом – почела је да се бави нешто касније. Пише романе, приповетке, сликовнице, позоришне и радио-драме... – што јој омогућује да се сусреће са великим бројем дивне деце свих узраста.

Дуја иловидба до краја дворишта



Текст:

Роберт Такарич

Музички сарадник:

Михаило Ристић

Режија и извођење:

Ана-Марија Стаменковић

Ана-Марија СТАМЕНКОВИЋ је глуму дипломирала на Академији уметности у Београду, у класи професора Иве Милошевић и Бојана Жировића.

У раном детињству била је изразито стидљива, али израста у девојчицу која своју слободу и креативност открива и проналази на сцени, раме уз раме са глумцима Позоришта „Бошко Буха“. Заљубљује се у све што уметност носи са собом. Плес, игра и певање саставни су део ње.

Као студенткиња, добија прве улоге у представама за децу и открива свет синхронизације. Њена два имена, добијена на рођењу, била су тек почетак играња безбројних, различитих ликова, како на сцени тако и на филму. Ове године почела је са учењем клавира, што је само један од доказа да никад није касно за остваривање снова. Видећемо куда ће даље запловити њен брод.

Роберт ТАКАРИЧ, професор, писац, драмски педагог, кантаутор, редитељ, објавио је преко стотину наслова: књига за децу, романа за тинејџере, драмских текстова, едукативних књига, сликовница, за које је добио велики број најпрестижнијих награда на пољу књижевности за децу.

Познат је и по делима *Ударио ме џубершећ у љаву*, *Девојчице су обично више*, *Наша школа је кувала диносауруса*, *Ауу сестро*, и ми се играмо позоришта, *Мој тата и ја у џубершећу*, *Девојчице узвраћају ударац*... Неки злонамерници тврде да га је заиста ударио џубершећ у љаву, а други да је чак и слагао причајући да су девојчице обично више. Његово највеће благо су близнакиње Дора и Лена, којима је посветио десетине својих дела. Тренутно живи у Сенти крај реке Тисе.

Чаробни џеј



Текст:
Оливера Јелкић

Режија и извођење:
Фуад Табучић

Фуад ТАБУЧИЋ је на Универзитету у Приштини завршио Факултет уметности, Одсек глуме, у класи проф. Бошка Димитријевића. Поред глумачког позива, успешно се бави режијом и писањем драма, а радо и веома умешно плеше и пева.

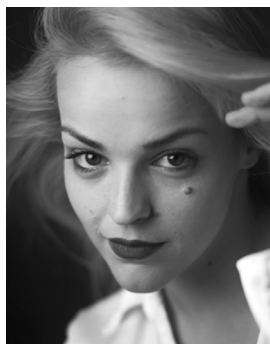
Оснивач је Драмских студија и Школе глуме и лепог говора у Трстенику, Београду, Новој Пазови, Барајеву, Батајници и Петровцу на Млави.

Редитељ је преко четрдесет представа и добитник више фестивалских награда за режију, сценографију и костим.

Наступао је у Крушевачком позоришту, Народном позоришту „Стерија“ (Вршац), позоришту „Зоран Радмиловић“ (Зајечар), Театру 91 (Алексинач), МАГ Театру (Београд), Културном центру Крушевац, Балканској позоришној трупи АРА, Трстеничком позоришту, Градском позоришту Смедеревска Паланка, Параћинском позоришту, Београдском драмском позоришту.

Глумио је у бројним рекламама, ТВ и анимираним серијама. Ожењен је Мирјаном, отац дечака Андреја и девојчице Ане.

Фабрика чоколадној млека



Текст:
Душко Домановић

Режија:
Ивана Јаношев

Музика и изведба:
Ведран Феризовић

Извођење:
Марија Ашанин

Марија АШАНИН је основне и мастер студије глуме завршила на Академији уметности у Новом Саду, у класи проф. Бориса Исаковића.

Воли рад са децом јер са њима лако савладава толико цењену и животно важну вештину вечите игре и учења кроз игру.

Душко ДОМАНОВИЋ је дипломирао на Одсеку за филозофију Филозофског факултета у Новом Саду.

Објавио је књигу кратких прича *Пуна линија*, збирке песама *Недеља појодне*, *Већи од живота* (Буковски ово никада није радио), *Оно што смо били* и *У шућим траговима*, књиге поезије за децу *Песме за нај-велике*, *Наврх дима из димњака*, *Дан као наручен* и *Бабе, деде и остала бића*, као и драму *Аждозмајска љубав*.

Књиге за децу награђене су му признањима: „Моравски цветић“, „Станко Ракита“, „Сребрно Гашино перо“, „Доситејево перо“ и „Момчило Тешић“, Награда Првог програма Радио Београда за најбољу кратку причу намењену најмлађима (2023) и награде „Сигридруг“ (2023) и „Павле Јанковић Шоле“ (2024, 2025) Змајевих дечјих игара у Новом Саду, за најбољи текст монодраме за децу.

Октавије



Текст:
Оливера Јелкић

Режија:
Ремира Османовић и Аднан Мујкић

Костим:
Едина Топчагић

Извођење:
Амила Бешировић

Амила **БЕШИРОВИЋ** завршила је Природно-математички Факултет Универзитета у Тузли, а мастер студије примењеног позоришта на Академији уметности Универзитета у Новом Саду.

Похађала је и завршила „Драмски студио за децу и младе“, те „Музичко-певачки студио у функцији глуме“ Позоришта младих Тузле, где је глумила у двадесет две позоришне представе за све узрасте. Остварила је и улоге на филму. Води „Драмски студио за децу, младе и одрасле“. Представљала је Позориште младих Тузле, Удружење „Млади Тузле“ (чија је председница) и Средњу Савремено-уметничку школу у Тузли на многим регионалним и европским фестивалима и гостовањима.

Коауторка је књига о позоришној уметности и примени драмске педагогије у раду са децом и младима. Добитница је награда за глумачку игру, режију и педагошко-драмски рад.

Оливера **ЈЕЛКИЋ**, рођена давно, списатељица за децу и младе, бака је једне Леие.

Живи у Држави Деце Декаленд, где се реч „Дете“ пише великим словом.

Написала је пуну полицу књига.

Посадила је више хиљада стабала.

Бори се за дечја права.

Најнаграђиванија је ауторка текстова савремене монодраме за децу на Фестивалу монодраме Змајевих дечјих игара. Чланица је Европске академије наука, уметности и литературе у Паризу.

Пише што воли и воли што пише.

И воли што воли.

Комшиница Вишња из сџана број 3



Текст и извођење:
Катарина Вићентијевић

Катарина **ВИЋЕНТИЈЕВИЋ** је глуму дипломирала на Академији уметности у Новом Саду, у класи проф. Бранка Плеше и Ане Цвијановић Јајчанин, док је звање мастер културолога стекла на Факултету за културу и медије у Београду.

Остварила је више од шездесет улога у позориштима, ТВ филмовима и серијама. За свој дугогодишњи глумачки и менторски рад са децом и одраслима добитница је неколико вредних признања.

Пише драмске текстове за децу и одрасле. Двострука је добитница Награде „Павле Јанковић Шоле” за најбољи текст монодраме за децу (*Не моћу да се љубим*, 2022; *Пријатељи из контијенера*, 2023).

Текст монодраме за одрасле *Ако косу ђусџим* проглашен је најбољим у региону, на конкурс Регионалног фестивала монодраме inVox, који се одржава у Травнику.

Живи и ради у Београду и Ваљеву.

Уна Миширић и случај нестале шешике



Текст:

Биљана Марковић Јевтић

Режија:

**Александар Милковић
и Јелена Ђулвезан Милковић**

Извођење:

Јелена Ђулвезан Милковић

Јелена ЂУЛВЕЗАН МИЛКОВИЋ је основне студије, смер Глума, у класи проф. Никите Миливојевића, као и мастер и докторске студије, завршила на Академији уметности у Новом Саду. Бавила се хорским певањем, радијским пословима, плесом, фолклором. Тренирала је одбојку, клиза и вози ролере.

Активна је у позоришту, на филму и телевизији, са богатим искуством у пројектима широм Србије и иностранства. Ауторка је и редитељка више садржаја за децу – друштвених игара, играних материјала, радионица, као и дечјих представа реализованих у оквиру удружења „АртФракција”. Бави се и синхронизацијом и аудио-продукцијом, укључујући радио-драме и аудио-књиге.

Добитница је више награда, међу којима су „Мали принц”, „Предраг Томановић” и неколико признања за најбољу глумицу и представу на фестивалима.

Запослена је на Академији уметности у Новом Саду као самостални стручни сарадник на предмету Глума на српском језику.

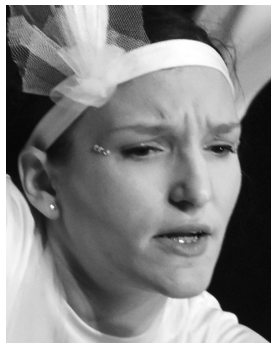
Биљана МАРКОВИЋ ЈЕВТИЋ је након студија педагогије на Филозофском факултету у Београду радила у Редакцији за децу и младе Радио-телевизије Београд.

Пише радио-драме, монодраме и путописе. Са децом се дружи на радионицама креативног писања.

Ауторка је књига поезије за децу *Прича из дејинства* и *Учење живоша*. Написала је и романе за најмлађе *Авантюра на видику*, *Навијам за шайшача*, *Чешири карће* за Хавану.

Дугогодишња је учесница у програмима Змајевих дечјих игара и вишеструка добитница признања „Сигридруг” за најбољи текст на Фестивалу монодраме за децу.

Трша



Текст и режија:
Тамара Деспотовић-Ђурчић

Извођење:
Олга Симић

Олга СИМИЋ је глумица и драмски педагог. Завршила је студије глуме у класи проф. Ирфана Менсура и мастер студије Примењеног позоришта у класи проф. Христине Муратиду.

У свом раду сједињује уметност, игру и едукацију, стварајући простор у коме се деца и одрасли развијају кроз креативно искуство.

Сарађивала је са институцијама културе и образовања, позоришним трупaма и самосталним уметницима и уметницама. Верује да позориште има моћ да подстакне емпатију, радозналост и заједништво.

У монодрами *Трша* истраживала је свет детињства кроз хумор и машту, претварајући свакодневне тренутке у простор игре и открића.

Тамара ДЕСПОТОВИЋ-ЂУРЧИЋ професорица је француског језика и књижевности и драмски педагог (мр Примењено позориште), која већ дуги низ година води драмску секцију „Тачка гледишта“ у Гимназији „Светозар Марковић“ у Новом Саду.

Завршни мастер рад *Ars longa, vita brevis* на Академији уметности Нови Сад, смер Примењено позориште, у класи проф. Христине Муратиду, одбранила је 2019. године.

Написала је више књига за децу и младе и све су пренесене на сцену: *Жорж, Жак и Жинет у ходницима времена*, *Деда Мраз на бициклу*, *Најслађа земља на свету* и монодраму *Чика Јова просу слова*. Сарађивала је као коауторка у писању уџбеника француског језика *Quoi de neuf?* (Завод за уџбенике, Београд).

Монодрама *Трша* њена је друга монодрама на Фестивалу монодраме за децу Змајевих дечјих игара.

Ја сам њас и зовем се Салваџоре



Текст: **Веселин Гатало**

Костим: **Јелена Видовић**

Идејно решење сценографије:
Благовеста Василева

Говор: **Нина Граховац**

Глас: **Ана Алексић Шајрер**

Редитељска подршка:
Слађана Килибарда

Драматуршка подршка:
Катарина Борисављевић

Продукцијска подршка:
Драшко Видовић

Адаптација текста, режија и извођење:
Јелена Кесић

Јелена КЕСИЋ глуму је дипломирала 2014. на Академији уметности Београд, у класи проф. Мирјане Карановић и асистената Оливере Викторовић Ђурашковић и Стевана Филиповића.

Хонорарна је сарадница Народног позоришта „Тоша Јовановић” у Зрењанину и Градског позоришта „Градишка” у Републици Српској.

У филмској трилогији Стевана Филиповића игра запажену улогу Ане.

Од октобра 2018. у статусу је самосталног драмског уметника.

Од септембра 2022. оснивачица је и чланица удружења Драмски студио ББ92, Зрењанин.

Веселин ГАТАЛО родом је из Мостара. Добитник је више књижевних награда у Босни и Херцеговини, Србији и Хрватској.

Објавио је петнаест књига прозе, поезије, роман, збирку прича и књигу драма.

У свом писању, бави се свим жанровима, од научне фантастике до литературе за децу.

Његова дела су превођена на немачки језик.

Бави се пољопривредом.



Водитељ фестивалског програма:
Владимир Бељић

Владимир БЕЉИЋ завршио је основне и мастер студије глуме на Академији уметности у Новом Саду, у класи професора Никите Миливојевића.

Још као дечак у Смедереву, маштао је о позоришту, далеком и недостижном, али управо је сцена постала место на којем открива своју радозналост, снагу и имагинацију. Уметност је за њега одувек простор слободе у којем може да мења стварност, барем за један корак.

Оснивач је Културног центра „Талас“, кроз који развија идеју да позориште за децу може бити друштвено ангажовано. Верује да позориште мора да припада свима, а највише онима до којих најређе стиже.

Његов рад обележавају еколошке теме и промишљање односа човека и природе. Пластика и заборављени предмети у његовим представама оживљавају као савремени ликови који отварају разговор о бризи за планету.

Као уметник и млади стваралац, наставља да гради пут који спаја позориште, едукацију и рад у заједници.

* * *

ЖИРИ 34. ФЕСТИВАЛА МОНОДРАМЕ ЗА ДЕЦУ

Неда Даниловић, глумица
Наташа Вујовић, драмска педагошкиња
Филип Марковиновић, редитељ

НАГРАДЕ ФЕСТИВАЛА МОНОДРАМЕ ЗА ДЕЦУ ЗМАЈЕВИХ ДЕЧЈИХ ИГАРА

Награде Фестивала монодраме за децу установљене су на трећем Фестивалу 1994. године и од тада се додељују:

Награда *Сиџригруј* за најбоље уметничко остварење у целини изведено на Фестивалу;

Награда *Сиџригруј* за најбољи текст савремене монодраме за децу, изведене на Фестивалу.

*

ДОСАДАШЊИ ДОБИТНИЦИ НАГРАДА

Марица Вулетић, за глуму и Павле Јанковић Шоле, за текст, 1994.

Александра Плесковић Илић, за глуму и Ђорђе Радишић,
за текст, 1995.

Милутин Ж. Павлов, за глуму и Стеван Копривица, за текст, 1996.

Слободан Бобан Нинковић, за глуму и Зоран Станојевић, за текст, 1997.

Гордана Лукић, за глуму и Ирена Тиодоровић, за текст, 1998.

Драган Маринковић, за глуму и Миланка Милосављевић, за текст, 1999.

Слободан Бештић, за глуму и Весна Ђоровић Бутрић, за текст, 2000.

Мирослав Жужић, за глуму и Миланка Милосављевић, за текст, 2001.

Слободан Бобан Нинковић, за глуму и Слободан Вукадиновић,
за текст, 2002.

Драган Маринковић, за глуму и Оливера Јелкић, за текст, 2003.

Санела Милошевић, за глуму и Владислава Голубовић, за текст, 2004.

Бојан Берибака, за глуму и Весна Вукајловић, за текст, 2005.

Небојша Јовановић, за глуму и Амела Вученовић, за текст, 2006.

Санела Милошевић, за глуму и Оливера Јелкић, за текст, 2007.

Јелица Брестовац, за глуму и Оливера Јелкић, за текст, 2008.

Биљана Костантиновић, за глуму и Марија Ардељан, за текст, 2010.

Миљан Вуковић, за глуму и Веселин Гатало, за текст, 2010.

Соња Младенов, за глуму и Оливера Јелкић, за текст, 2011.

Немања Бакић, за глуму и Весна Алексић, за текст, 2012.

Маја Николић, за глуму и Весна Алексић, за текст, 2013.

Владимир Максимовић, за глуму и Јелена Палигорић, за текст, 2014.

Милош Војновић, за глуму и Оливера Јелкић, за текст, 2015.

Алекса Илић, за глуму и Душан Пејчић, за текст, 2016.

Олга Симић, за глуму и Ивана Јаношев, за текст, 2017.

Цветин Аничић, за глуму и Весна Алексић, за текст, 2018.

Игор Грекса и Александар Милковић, за глуму
и Биљана Марковић Јевтић, за текст, 2019.

Бојана Стојковић и Софија Мијатовић, за глуму и Дивна Стојанов,
за текст, 2020.

Исидора Влчек, за глуму и Александра Јовановић, за текст, 2021.

Александар Милковић, за глуму и Биљана Марковић Јевтић, за текст,
2022.

Маријана Андрић, за глуму и Растислав Дурман и Душко Домановић,
за текст, 2023.

Јелена Ђулвезан Милковић и Александар Милковић, за глуму
и Весна Алексић, за текст, 2024.



ЗМАЈЕВЕ ДЕЧЈЕ ИГРЕ

Међународни центар књижевности за децу
International Centre for Childrens Literature

ЗМАЈ CHILDREN GAMES



34. ФЕСТИВАЛ МОНОДРАМЕ ЗА ДЕЦУ

Продукција

Међународни центар књижевности за децу
ЗМАЈЕВЕ ДЕЧЈЕ ИГРЕ

Координација

Душица МАРИНОВИЋ
Милица ДОНДУР МИШКОВ
Ивана ТОДОРОВИЋ
Сташа КУКИЋ

Сарадници у реализацији

Позориште младих Нови Сад
КС Барка Нови Сад
Градска библиотека у Новом Саду
ПУ Радосно дејство, Нови Сад
Основне школе „Доситеј Обрадовић”,
„Душан Радовић”, „Иво Лола Рибар”,
„Соња Маринковић” и „Јован Поповић” из Новог Сада
„Ђура Јакшић” из Каћа и „22. август” из Буковца

Ликовно решење корица

Лука ВУКАСОВИЋ

Коректура и публикације

Светлана ЗЕЈАК

Прелом и публикације

Весна КАРАЈОВИЋ



Илустрација

Душан ДИМИТРОВ

Међународни центар књижевности за децу

ЗМАЈЕВЕ ДЕЧЈЕ ИГРЕ

21000 Нови Сад, Змај Јовина 26/2

+381 65 2613648

www.zmajevdecjeigre.org.rs

За издавача

Душица МАРИНОВИЋ

2025.